

Απόφαση 254 / 2018 (Α2, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 254/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Δήμητρα Παπαντωνοπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αντώνιο Ζευγώλη, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Γεώργιο Κοντό και Μιλτιάδη Χατζηγεωργίου, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 14 Νοεμβρίου 2016, με την παρουσία και της γραμματέως, Θεοδώρας Παπαδημητρίου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία "...", και το διακριτικό τίτλο "...", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, εκπροσωπήθηκε δε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Αρτέμη Κυριαζή.

Της αναιρεσίβλητης: Α. Τ. του Μ., κατοίκου ..., η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Παναγιώτη Γιαννόπουλο, με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 13-8-2009 αγωγή της ήδη αναιρεσίβλητης, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Κοζάνης. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 345/2013 του ίδιου Δικαστηρίου και 9/2015 του Μονομελούς Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας. Την ανάρτηση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσείουσα με την από 30-4-2015 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο εισηγητής Αρεοπαγίτης Μιλτιάδης Χατζηγεωργίου, ανέγνωσε την από 21-12-2015 έκθεση του ήδη αποχωρήσαντος από την Υπηρεσία Αρεοπαγίτη Κωνσταντίνου Τσόλα, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης. Ο πληρεξούσιος της αναιρεσείουσας ζήτησε την παραδοχή της αίτησης και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 847, 848, 851 Α.Κ., 47 του ν.δ. της 17/7-13/8/1923 και 112 ΕΝ. Α.Κ. προκύπτει, ότι ο εγγυητής απαίτησης του δανειστή, για την καταβολή από μέρους του οφειλέτη, του καταλοίπου, που θα προέλθει από την λειτουργία σύμβασης πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό, κατά το οριστικό κλείσιμο αυτού, ευθύνεται, λόγω του παρεπομένου χαρακτήρα της εγγύησης, μέχρι του ποσού, για το οποίο εγγυήθηκε και όχι για τα κονδύλια του λογαριασμού, τα οποία αναφέρονται σε άλλη μεταγενέστερη σύμβαση παροχής πίστωσης προς τον πρωτοφειλέτη, την εκπλήρωση της οποίας αυτός δεν εγγυήθηκε, εκτός αν η μεταγενέστερη δεν είναι αυτοτελής, αλλά πρόσθετη σύμβαση (συμπληρωματική), με την οποία απλώς αυξάνεται το ποσό της πίστωσης, χωρίς να επέρχεται άλλη μεταβολή, οπότε ο εγγυητής ευθύνεται για την πληρωμή οποιουδήποτε χρεωστικού υπολοίπου από την λειτουργία του λογαριασμού και αν ακόμη δεν έλαβε μέρος, με την ιδιότητα του εγγυητή,

στην πρόσθετη αυτή σύμβαση, μέχρις, όμως, του ποσού της αρχικής σύμβασης, ή και των προσθέτων, στην συνέχεια, όλων ή μερικών συμβάσεων, εφόσον και αυτές τις εγγυήθηκε, δηλαδή, αποδέχθηκε να ευθύνεται για την καταβολή μεγαλύτερου, κάθε φορά, χρεωστικού καταλοίπου σε βάρος του πρωτοφειλέτη, που προέρχεται από τη λειτουργία της σύμβασης (ΑΠ 1229/2007).

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ, ιδρύεται λόγος αναίρεσης, αν παραβιάστηκε κανόνας ουσιαστικού δικαίου. Τούτο συμβαίνει αν, για την εφαρμογή κανόνα ουσιαστικού δικαίου, το δικαστήριο απαίτησε περισσότερα στοιχεία ή αρκέστηκε σε λιγότερα στοιχεία από εκείνα που αυτός απαιτεί, καθώς και αν το δικαστήριο προσέδωσε στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου έννοια διαφορετική από την αληθινή. Στην περίπτωση που το δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν την υπόθεση, η παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου κρίνεται ενόψει των πραγματικών περιστατικών που ανελέγκτως δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν το δικαστήριο της ουσίας και της υπαγωγής αυτών στο νόμο, ιδρύεται δε ο λόγος αυτός, όταν το δικαστήριο εφάρμοσε το νόμο, παρότι τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν δεν ήταν αρκετά για την εφαρμογή του ή δεν εφάρμοσε το νόμο, παρότι τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε αρκούσαν για την εφαρμογή του, καθώς και όταν προέβη σε εσφαλμένη υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών σε διάταξη στο πραγματικό της οποίας αυτά δεν υπάγονται.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την προσβαλλόμενη απόφαση του Εφετείου έγιναν δεκτά τα ακόλουθα: "Δυνάμει της υπ' αριθμ. .../31-7-1996 συμβάσεως πιστώσεως με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό, που συνήφθη στην Κοζάνη, η εναγομένη (και ήδη αναιρεσείουσα) χορήγησε στον Ν. Τ. (πιστούχο), ο οποίος διατηρούσε επιχείρηση εμπορίας κουφωμάτων επί της οδού ... της πόλεως ..., πίστωση μέχρι του ποσού των 5.000.000 δραχμών. Τον Οκτώβριο του έτους 1996 ο ανωτέρω τέλεσε νόμιμο γάμο με την ενάγουσα (και ήδη αναιρεσίβλητη). Δυνάμει της από 5-11-1998 συμβάσεως εγγυήσεως, που καταρτίστηκε στην Κοζάνη μεταξύ της εναγομένης και της ενάγουσας, η τελευταία, αφού έλαβε γνώση ολοκλήρου του περιεχομένου της υπ' αριθμ. .../31-7-1996 συμβάσεως και της από 5-11-1998 πρόσθετης πράξεως,... δήλωσε ότι "εγγυάται ανεπιφυλάκτως προς την τράπεζαν υπέρ του πιστούχου την υπό τούτου εμπρόθεσμον και ολοσχερή εξόφλησιν παντός κατά το οριστικό κλείσιμον της ως άνω πιστώσεως και των δυνάμει ταύτης τηρουμένων λογαριασμών καταλοίπου...". Με την 1η πρόσθετη πράξη αυξήσεως πιστώσεως δι' ανοικτού (αλληλοχρέου) λογαριασμού, που υπεγράφη στην Κοζάνη την 5-11-1998, στην οποία συμβλήθηκαν η εναγομένη, ο ως άνω πιστούχος και η ενάγουσα (ως εγγυήτρια), το ποσό της συνομολογηθείσας δια της ως άνω συμβάσεως πιστώσεως αυξήθηκε κατά 5.000.000 δραχμές και ανήλθε στο ποσό των 10.000.000 δραχμών. Με την 2η πρόσθετη πράξη αυξήσεως πιστώσεως δι' ανοικτού (αλληλοχρέου) λογαριασμού, που υπεγράφη στην Κοζάνη την 6-5-1999, στην οποία συμβλήθηκαν η εναγομένη, ο πιστούχος και η ενάγουσα (ως εγγυήτρια), το ποσό της συνομολογηθείσας δια της ως άνω συμβάσεως πιστώσεως αυξήθηκε κατά 10.000.000 δραχμές και ανήλθε στο ποσό των 20.000.000 δραχμών. Με την 3η πρόσθετη πράξη αυξήσεως πιστώσεως δι' ανοικτού (αλληλοχρέου) λογαριασμού, που υπεγράφη στην Κοζάνη την 25-7-2000, στην οποία συμβλήθηκαν η εναγομένη, ο πιστούχος και η ενάγουσα (ως εγγυήτρια), το ποσό της συνομολογηθείσας δια της ως άνω συμβάσεως πιστώσεως αυξήθηκε κατά 6.000.000 δραχμές και ανήλθε στο ποσό των 26.000.000 δραχμών (76.302,27 ευρώ). Με την 4η πρόσθετη πράξη αυξήσεως πιστώσεως δι' ανοικτού (αλληλοχρέου) λογαριασμού, που υπεγράφη στην Κοζάνη την 19-3-2003, στην οποία συμβλήθηκαν η εναγομένη, ο πιστούχος και η ενάγουσα (ως εγγυήτρια), το ποσό της συνομολογηθείσας δια της ως άνω

συμβάσεως πιστώσεως αυξήθηκε κατά 13.697,73 ευρώ και ανήλθε στο ποσό των 90.000 ευρώ. Η ενάγουσα, ως εγγυήτρια, σε όλες τις πρόσθετες ως άνω πράξεις εγγυήθηκε προς την τράπεζα "την εμπρόθεσμον και πλήρη εξόφλησιν παντός χρεωστικού υπολοίπου της δια των ανωτέρω μνημονευομένων συμβάσεων και της παρούσης συμβάσεως συνομολογουμένης πιστώσεως...". Με την 5η πρόσθετη πράξη αυξήσεως στην υπ' αριθμ. .../31-7-1996 σύμβαση πιστώσεως με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό, που καταρτίστηκε στην Κοζάνη την 9-1-2007 μεταξύ της εναγομένης και του πιστούχου Τ. Ν., το ποσό της ως άνω συμβάσεως πιστώσεως αυξήθηκε κατά το ποσό των 50.000 ευρώ και ανήλθε στο ποσό των 140.000 ευρώ. Στην εν λόγω πρόσθετη πράξη δεν συνεβλήθη η ενάγουσα ως εγγυήτρια. Την ίδια ημέρα καταρτίστηκε στην Κοζάνη η από 9-1-2007 πρόσθετη πράξη στην υπ' αριθμ..../31-7-1996 σύμβαση πιστώσεως με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό-τιτλοφορείται ...-με συμβαλλομένους την τράπεζα (εναγομένη) και τον πιστούχο Ν. Τ.. Με την εν λόγω πρόσθετη πράξη οι συμβαλλόμενοι συμφώνησαν ότι η σύμβαση πιστώσεως, το πιστωτικό όριο της οποίας ήδη είχε ανέλθει στο ποσό των 140.000 ευρώ, "θα διέπεται και από τους ακόλουθους ειδικότερους όρους, οι οποίοι την συμπληρώνουν και αποτελούν με αυτή ένα όλο....3.1.Η ΤΡΑΠΕΖΑ χορηγεί στον ΠΙΣΤΟΥΧΟ από το ως άνω πιστωτικό όριο χρηματικά ποσά μέχρι του ποσού των ευρώ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ (40.000) για να τα χρησιμοποιεί αποκλειστικώς προς κάλυψη ταμειακών αναγκών του ...". Με την ίδια ως άνω 5η πρόσθετη πράξη ο πιστούχος δήλωσε ότι αναγνωρίζει ότι "η ως άνω σύμβαση πιστώσεως καταρτίστηκε και λειτούργησε μέχρι σήμερα νόμιμα,....τηρηθέντος του υπ' αριθμ. ... λογαριασμού που την εξυπηρετεί και αφού προέβη στον έλεγχο της κινήσεως του ανωτέρω λογαριασμού, των γενομένων χρεοπιστώσεων και των αιτιών τους, καθώς και των επιτοκίων, αναγνωρίζει το υπόλοιπο που εμφανίζει σήμερα χρεωστικό υπόλοιπο 90.177,79 ευρώ ως αληθές...."(βλ.2.6 όρο).

Το υπόλοιπο του εν λόγω λογαριασμού εξοφλήθηκε πλήρως με διαδοχικές καταβολές της ενάγουσας και του συζύγου της (βλ. καρτέλλα κινήσεως λογαριασμού με ημερομηνία 10-8-2009, όπου το καθαρό υπόλοιπο είναι μηδέν). Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι κατά την λειτουργία της ως άνω πρόσθετης πράξεως (...), στην οποία δεν συνεβλήθη η ενάγουσα ως εγγυήτρια, τηρήθηκε από την εναγομένη, κατά τη συμφωνία των μερών, ξεχωριστός λογαριασμός και ειδικότερα ο υπ' αριθμ. ... λογαριασμός. Ο λογαριασμός αυτός (βλ. κίνηση αυτού) τηρήθηκε αποκλειστικά για την καταβολή στον ανωτέρω πιστούχο του ποσού των 40.000 ευρώ, κατά τον προαναφερθέντα ειδικότερο όρο (για την κάλυψη ταμειακών αναγκών του). Ενόψει του ότι η εναγομένη τήρησε χωριστό λογαριασμό για τις εγγυημένες απαιτήσεις και χωριστό λογαριασμό για τις μη εγγυημένες ως άνω απαιτήσεις της, η ενάγουσα ευθύνεται για το οριστικό κατάλοιπο του λογαριασμού στον οποίο είχαν υπαχθεί οι καλυπτόμενες με την εγγυήσή της απαιτήσεις. Τούτο δε τόσο ως προς την 5η πρόσθετη πράξη, με την οποία αυξήθηκε το ποσό της πιστώσεως, οπότε η ενάγουσα, αν δεν τηρούνταν ξεχωριστός λογαριασμός, θα ευθυνόταν για την πληρωμή οποιουδήποτε χρεωστικού υπολοίπου από την λειτουργία του λογαριασμού μέχρι του ποσού των 90.000 ευρώ για το οποίο εγγυήθηκε, όσο και ως προς την ανωτέρω πρόσθετη πράξη που τιτλοφορείται "...", είτε αυτή θεωρηθεί πρόσθετη της αρχικής πιστώσεως πράξη, όπως συμφωνήθηκε μεταξύ των συμβληθέντων, είτε αυτοτελής και διακριτή σύμβαση, όπως ισχυρίζεται η ενάγουσα. Κατά συνέπεια, εφόσον για τις ανωτέρω πράξεις που υπεγράφησαν την 9-1-2007 τηρήθηκε ξεχωριστός λογαριασμός από αυτόν που τηρούνταν κατά την λειτουργία της υπ' αριθμ. .../1996 συμβάσεως πιστώσεως δι' ανοικτού (αλληλόχρεου) λογαριασμού και των προσθέτων αυτής πράξεων (1ης έως 4ης), η ενάγουσα ουδέν οφείλει από την λειτουργία του εν λόγω λογαριασμού (...). Το γεγονός ότι δυνάμει του υπ' αριθμ. 5.1 όρου της υπ' αριθμ. .../1996 συμβάσεως πιστώσεως προβλέφθηκε

η δυνατότητα η πίστωση να εξυπηρετείται με ένα ή περισσότερους λογαριασμούς, κατά την κρίση της τράπεζας, η οποία θα μπορούσε μονομερώς και οποτεδήποτε να διαχωρίζει τον λογαριασμό σε περισσότερους ή να συνενώνει πολλούς σε έναν, είτε αυτοί τηρούνται δυνάμει της εν λόγω συμβάσεως, είτε επί τη βάση άλλων συμβάσεων πιστώσεως ή μη ή και οιαδήποτε συναλλαγών μεταξύ του πιστούχου και της τράπεζας δεν αναιρεί την παραπάνω κρίση του δικαστηρίου. Ο ανωτέρω όρος, ο οποίος είναι ισχυρός μεταξύ του πιστούχου και της τράπεζας και καταλαμβάνει οποιεσδήποτε συμβάσεις καταρτίστηκαν μεταξύ τους, δεσμεύει την ενάγουσα ως εγγυήτρια μόνο μέχρι του ποσού για το οποίο εγγυήθηκε (90.000 ευρώ) και μόνο για τα ποσά που εισήλθαν στον υπ' αριθμ. ... λογαριασμό, εφόσον, όπως προελέχθη, η εναγόμενη τηρήσε χωριστό λογαριασμό για τις εγγυημένες απαιτήσεις της και χωριστό λογαριασμό για τις μη εγγυημένες απαιτήσεις της. Στον παραπάνω λογαριασμό εισήλθαν μόνο οι εγγυημένες εκ μέρους της ενάγουσας απαιτήσεις της εναγομένης, το δε ποσό των 40.000 ευρώ, πλέον των εξόδων και τόκων με τους οποίους επιβαρύνθηκε, εισήλθε στον υπ' αριθμ. ... χωριστό λογαριασμό, που τηρήθηκε στο πλαίσιο των ως άνω πράξεων που υπεγράφησαν την 9-1-2007, στις οποίες δεν συνέπραξε η ενάγουσα...".

Με βάση τις παραδοχές αυτές το Εφετείο έκρινε ότι είναι βάσιμη η ένδικη αγωγή, με την οποία η ενάγουσα ζήτησε να αναγνωριστεί ότι δεν οφείλει το κατάλοιπο του ως άνω (...) λογαριασμού και στη συνέχεια απέρριψε ως κατ' ουσίαν αβάσιμη την έφεση της αναιρεσείουσας κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης, η οποία είχε κρίνει ομοίως. Με αυτά που δέχθηκε και έτσι που έκρινε το Εφετείο σε ορθό αποτέλεσμα, έστω και με διαφορετική αιτιολογία, κατέληξε και δεν παραβίασε, με εσφαλμένη ερμηνεία και μη εφαρμογή τις προδιαληφθείσες ουσιαστικές διατάξεις, όπως η έννοια αυτών αναλύθηκε στη σχετική νομική σκέψη, ούτε και εκείνες που επιπλέον επικαλείται (με το αναιρετήριο) η αναιρεσείουσα. Τούτο διότι, υπό τα ως άνω ανελέγκτως δεκτά γενόμενα ως αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά, η αναιρεσίβλητη-εγγυήτρια δεν ευθύνεται για το κατάλοιπο που προέκυψε από την κίνηση του ανωτέρω ... λογαριασμού, ο οποίος τηρήθηκε αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση της πιο πάνω από 9-1-2007 πρόσθετης σύμβασης με τον τίτλο "...", με συμβαλλομένους την εναγομένη-αναιρεσείουσα και τον πιστούχο Ν. Τ.. Όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, με την εν λόγω πρόσθετη σύμβαση επέρχονταν μεταβολές στην αρχική σύμβαση, (γεγονός, άλλωστε, που δεν αμφισβητείται και προκύπτει και από την προσκομιζόμενη πρόσθετη σύμβαση), και συγκεκριμένα εχορηγείτο στον πρωτοφειλέτη το ποσό των 40.000 ευρώ για τον αναφερόμενο σ' αυτή (πρόσθετη σύμβαση) σκοπό και τους ειδικότερα προβλεπόμενους όρους, τηρήθηκε δε για το κονδύλιο αυτό (των 40.000 ευρώ) χωριστός λογαριασμός, από τον οποίο προέκυψε η επίδικη οφειλή και κατά συνέπεια δεν υφίσταται, κατά τα προεκτεθέντα, ευθύνη της ενάγουσας γι' αυτή, αφού δεν εγγυήθηκε την ως άνω πρόσθετη σύμβαση (βλ και ΑΠ 46/2001).

Συνεπώς, ο ως άνω λόγος είναι αβάσιμος κατ' άρθρο 578 ΚΠολΔ. Ο από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ λόγος αναιρέσεως για έλλειψη νόμιμης βάσης, ιδρύεται αν η απόφαση δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Ως αιτιολογίες όμως νοούνται στη διάταξη αυτή μόνον οι επί των αποδεικνυομένων ή μη πραγματικών γεγονότων ουσιαστικές παραδοχές, η έλλειψη, αντίφαση ή ανεπάρκεια των οποίων καθιστά ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο της ορθής ή μη εφαρμογής του ουσιαστικού νόμου.

Συνεπώς, δεν ιδρύεται ο ως άνω λόγος όταν η ανεπάρκεια ή αντίφαση αφορά την έννοια των εφαρμοστέων διατάξεων ή όταν η αντίφαση εντοπίζεται μεταξύ της μείζονος και της ελάσσονος πρότασης του δικανικού συλλογισμού (ΑΠ 1680/2008). Στην προκειμένη

περίπτωση, με τον τρίτο λόγο ψέγεται η προσβαλλομένη απόφαση για αντιφατική αιτιολογία και ειδικότερα διότι οι παραδοχές της, "ότι οι δυνάμενοι να τηρηθούν και μη (ένας ή περισσότεροι) λογαριασμοί με βάση τη σύμβαση πιστώσεως ανοικτό λογαριασμό εξακολουθούν να διατηρούν την αυτοτέλεια τους διακρινόμενοι σε λογαριασμούς που καλύπτονται με την εγγύηση και σε μη καλυπτόμενους με εγγύηση παρότι έκλεισαν" αντιφάσκουν με την παρατιθέμενη σ' αυτή (απόφαση) μείζονα πρόταση και συγκεκριμένα με τις διατάξεις των άρθρων 669 ΕΝ. 361, 873, 874 ΑΚ, 112 ΕισΝΑΚ και 64 έως 67 του ΝΔ της 17-7/13-8-1923 "περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιριών", που ορίζουν ότι "οφείλεται μόνο το μέλλον να προκύψει κατάλοιπο κατά το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού". Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα ο ως άνω λόγος από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ είναι απαράδεκτος, αφού η επικαλούμενη αντίφαση δεν αφορά στην παράθεση των ουσιωδών περιστατικών, εκείνων δηλαδή που ανήκουν στο πραγματικό του εφαρμοσθέντος ουσιαστικού κανόνα δικαίου.

Όπως συνάγεται από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 106, 216 § 1, 335, 337, 338 και 559 αριθ. 1 και 8 ΚΠολΔ, η επίκληση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου δεν είναι στοιχείο της αγωγής ούτε και δεσμεύει το δικαστήριο ο νομικός χαρακτηρισμός που δίδεται υπό του διαδίκου, διότι το δικαστήριο εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως τον νόμο, προσδίδοντας στην επικαλούμενη με την αγωγή έννομη σχέση τον προσήκοντα νομικό χαρακτηρισμό και την υπάγει στον προσήκοντα κανόνα δικαίου, με βάση την ιστορική βάση και το αίτημα της αγωγής. Επομένως, δεν ιδρύεται κατ' αρχήν ο από το άρθρο 559 αριθ.8 ΚΠολΔ. λόγος αναίρεσης στην περίπτωση που το δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη του όλα τα επικαλούμενα στην αγωγή περιστατικά, καταλήγει σε διαφορετικό νομικό συμπέρασμα από εκείνο του διαδίκου. Αντιθέτως όμως ιδρύονται λόγοι αναίρεσης, αφενός από το άρθρο 559 αριθ.1, στην περίπτωση εσφαλμένης υπαγωγής στον προσήκοντα κανόνα των πραγματικών περιστατικών που δέχεται το δικαστήριο ότι συνιστούν την ιστορική βάση της αγωγής, αφετέρου και από τον αριθμό 8, όταν το δικαστήριο έλαβε υπόψη του γεγονότα μη διαλαμβανόμενα στην αγωγή και αυτά επιδρούν στην κρίση για το νόμο βάσιμο, καθόσον τότε πρόκειται περί προσθήκης αυτεπαγγέλτως βάσης αγωγής χωρίς να την έχει επικαλεσθεί ο ενάγων (ΑΠ 952/2000).

Στην προκειμένη περίπτωση, η αναιρεσιούσα με τον δεύτερο λόγο, από τον αριθ. 8 περ. α' του άρθρου 559 ΚΠολΔ, μέμφεται το Εφετείο, διότι, ενώ η αναιρεσίβλητη με την ένδικη από 13.08.2009 αγωγή της ζήτησε να αναγνωρισθεί, ότι οι αναφερόμενοι σ' αυτή (αγωγή) όροι της επίδικης σύμβασης αλληλοχρέου λογαριασμού και των πρόσθετων (αυξητικών) πράξεων αυτής είναι άκυροι λόγω της αντίθεσης τους στο άρθρο 2 ν. 2251/1994 και ότι δεν οφείλει το ποσό των 43.279,90 ευρώ, άλλως το ποσό των 41.932,35 ευρώ που αναφέρεται στο από 21.7.2009 αντίγραφο κίνησης λογαριασμού, εν τούτοις αυτό (Εφετείο) "δέχθηκε, ερμήνευσε και εφάρμοσε πράγματα που δεν προτάθηκαν και συγκεκριμένα τις διατάξεις των άρθρων 47, 64, 67 του Ν.Δ 17-7/13-8-1923, 112 Εισ.ΝΑΚ και 361, 436, 438 ΑΚ οι οποίες δεν τυγχάνουν εφαρμογής στις διατάξεις του ν.2251/1994". Όπως προκύπτει από την επισκόπηση της ένδικης αγωγής, στο δικόγραφο της περιείχετο, πέραν του ως άνω αιτήματος για αναγνώριση των επίδικων όρων ως άκυρων κατ' άρθρο 2 ν. 2251/1994, το οποίο με την πρωτόδικη απόφαση απερρίφθη ως αλυσιτελές, δεδομένου ότι οι εγγυητές τραπεζικής πίστωσης δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου αυτού, και αίτημα για αναγνώριση ότι η ενάγουσα δεν οφείλει τα πιο πάνω ποσά για το λόγο ότι αυτά δεν καλύπτονται, σύμφωνα με τα αναφερόμενα πραγματικά περιστατικά, από την εκ μέρους της δοθείσα εγγύηση. Με βάση το περιεχόμενο και το εν λόγω αίτημα της αγωγής το Εφετείο, με την εφαρμογή των πιο πάνω

διατάξεων δεν υπέπεσε στην επικαλούμενη αναιρετική πλημμέλεια, αφού δεν έλαβε υπόψη του γεγονότα μη διαλαμβανόμενα στην αγωγή, τα οποία να επιδρούν στην κρίση του για το νόμο βάσιμο αυτής.

Συνεπώς, ο ως άνω λόγος είναι αβάσιμος.

Κατ' ακολουθίαν, μη υπάρχοντος άλλου λόγου προς έρευνα, πρέπει να απορριφθεί η ένδικη αίτηση αναιρέσεως, να διαταχθεί η εισαγωγή του κατατεθέντος από την αναιρεσείουσα παραβόλου στο Δημόσιο Ταμείο και να καταδικαστεί αυτή ως ηττώμενη στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης (άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ), η οποία κατέθεσε προτάσεις.

#### ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 30 Απριλίου 2015 αίτηση της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "... " για αναίρεση της υπ' αριθμ. 9/2015 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας.

Διατάσσει την εισαγωγή του κατατεθέντος από την αναιρεσείουσα παραβόλου στο Δημόσιο Ταμείο και

Καταδικάζει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης, τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2700) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 25 Απριλίου 2017.

#### Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, την 1η Φεβρουαρίου 2018.

#### Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ